

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการรับรู้ความสามารถของตน
ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา
Exploratory Factor Analysis of Self-Efficacy in
English Reading of Tertiary Education Students

พรรษวุฒิ สุขเสริม^{1*} จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ² และ จุฑามาศ แสงงาม³

Patsawut Sukserm^{1*}, Chuthaphon Masantiah,² and Juthamas Saengngam³

(Received: October 17, 2022; Revised: November 10, 2022; Accepted: November 14, 2022)

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis: EFA) จำนวน 520 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) เครื่องมือวิจัยคือ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 25 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงฆ์เท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .897 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจด้วยการสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก และใช้การหมุนแกนแบบมูมดาก ด้วยวิธีแวนแมกซ์ ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การระบุองค์ประกอบเนื้อเรื่อง 2) การประเมินเนื้อหา 3) การสรุปเนื้อหา 4) การสร้างความคิดเห็น 5) การเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง และ 6) การใช้กลยุทธ์การอ่านต่อเนื้อหา ซึ่งมีค่าไอเกนอยู่ระหว่าง 1.016–7.895 โดยองค์ประกอบเหล่านี้สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.461

คำสำคัญ: การรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ อาจารย์ ภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

¹ Master's degree student, Evaluation and Research Department, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

² Assistant Professor, Department of Evaluation and Research, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

³ Lecturer, Evaluation and Research Department, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

* Corresponding Author E-mail: patsawut.sk@gmail.com

Abstract

The purpose of this research was to investigate the exploratory factors of self-efficacy in English reading of tertiary education students. The sample used in this study consisted of 520 first-year tertiary education students of a public university in Bangkok, selected by simple random sampling. The research instrument was a questionnaire on self-efficacy in English reading, with a 25-item rating scale. The index of item congruence (IOC) ranged from 0.67 to 1.00, and the reliability was .897. The data were analyzed using descriptive statistics, exploratory component analysis by principal component analysis (PCA) and orthogonal rotation by Varimax method. The results showed that the self-efficacy in English reading of the tertiary education students consisted of 6 components, namely: 1) recognition of content elements, 2) assessment of content, 3) summary of content, 4) opinion on content, 5) comprehension of content, and 6) reading strategy on content, with an eigenvalue ranging from 1.016 to 7.895. These components could explain the cumulative variance for 60.461%.

Keywords: self-efficacy in English reading, tertiary education students, exploratory factor analysis

บทนำ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Alderson, 2000) เป็นทักษะที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ และได้เข้าใจในเนื้อความที่อ่านด้วย โดยเฉพาะเวลาที่นักศึกษาต้องอ่านหนังสือเรียน ในวิชาต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สามารถไปพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้อีก เช่น หากนักศึกษามีคลังคำศัพท์มากพอจากการที่อ่านก็อาจจะสามารถเขียนงานภาษาอังกฤษได้หลากหลาย มากยิ่งขึ้น เพราะได้เห็นตัวคำศัพท์มาก่อนแล้ว ในวงการการศึกษาทักษะการอ่านถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้เรียน จำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในการรับข้อมูลที่มาในรูปแบบภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี (Seangpakdeejit et al., 2018) ที่บทยเรียนส่วนใหญ่ในมหาวิทยาลัยเป็นภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นหนังสือเรียน หนังสืออ่านเสริม เอกสารประกอบการเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ หรือกล่าวได้ว่าทั้งในห้องเรียนหรือนอก ห้องเรียนทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่ต้องเรียนรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาการเรียนวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตาม ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในปัจจุบัน จึงมีกระบวนการหรือ วิธีการในการพัฒนาทักษะที่หลากหลาย แต่กระบวนการหนึ่งที่จะเป็นกระบวนการในวิธีการพัฒนาทักษะ ทางการอ่านคือ การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) เพราะว่าเมื่อเราสามารถรับรู้ตนเองได้ว่าจะต้อง ทำอะไรก็จะเป็นจุดเริ่มต้นที่สามารถพัฒนาไปยังทักษะที่ซับซ้อนขึ้นได้ Bandura (1997) เป็นนักวิชาการคนแรก ที่ให้คำนิยามของคำว่ารับรู้ความสามารถของตนเอง คือ ความเชื่อของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในการจะประเมิน

ความสามารถที่ตนเองมีอยู่กับสิ่งที่ได้รับมอบหมายว่าจะสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองนี้จะผันแปรตามสถานการณ์ และและมีความชัดเจนยิ่งขึ้นหากได้รับการจูงใจจากผู้สอน เพื่อนในชั้นเรียน หรือสภาพแวดล้อมในการเรียน เมื่อบุคคลประเมินว่าตนเองมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติพฤติกรรม และพบว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ยากเกินความสามารถของตนเอง บุคคลนั้นจะเกิดความมั่นใจในความสามารถของตนที่จะปฏิบัติพฤติกรรมนั้นให้สำเร็จ ซึ่งจุดนี้จะทำไปสู่การกระทำเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเกิดการคงอยู่ของพฤติกรรมนั้นต่อไป (Bandura, 1997) นั้นหมายความว่า เมื่อนักศึกษาสามารถรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านได้แล้ว ก็อาจสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น การรับรู้ความสามารถของตน (self-efficacy) ในด้านการอ่านจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นที่จำเป็นต้องได้รับการประเมินองค์ประกอบเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการสร้างแรงจูงใจให้ทักษะการอ่านมีมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนในการอ่าน (Burrows, 2012; Forzani et al., 2021; Kakaew & Damnet, 2017; Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Mullins, 2018; Nonsawang, 2019; Zare & Davoudi Mobarakeh, 2011) มีความหลากหลายไปตามแง่มุมต่าง ๆ ทำให้ยังไม่ปรากฏองค์ประกอบที่ชัดเจน และในปัจจุบันพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ขาดการพิจารณาถึงองค์ประกอบเชิงประจักษ์ โดยเฉพาะในบริบทนักศึกษาระดับปริญญาตรีในประเทศไทย เพราะส่วนใหญ่จะศึกษาในภาพรวมและไม่ได้ทำการศึกษาในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ และยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่ทำการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนระดับปริญญาตรีที่ชัดเจน จึงทำให้ไม่สามารถรู้ได้อย่างแน่ชัดว่ามีปัจจัยใดบ้างที่จะเหมาะสมกับในบริบทของลักษณะนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งทำให้เห็นว่าการศึกษาในเรื่องของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านยังมีความจำเป็นและมีความสำคัญเพื่อที่จะสามารถเข้าใจ

ดังนั้น จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งในและต่างประเทศ (Burrows, 2012; Forzani et al., 2021; Kakaew & Damnet, 2017; Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Mullins, 2018; Nonsawang, 2019; Zare & Davoudi Mobarakeh, 2011) โดยใช้ทั้งหลักทางสถิติความถี่ของเอกสารที่ปรากฏ และการจัดกลุ่มเชิงเนื้อหาาร่วมกันในเนื้อหาที่มีความคล้ายกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันแล้ว และเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทั้งหมดนี้ว่ามีองค์ประกอบจึงทำให้งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis: EFA) (Suriyawong, 2007) ซึ่งมีความมุ่งหมายที่วิเคราะห์องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีว่ามีจำนวนกี่องค์ประกอบ ให้ทราบกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งยังเป็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมสำหรับผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงองค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษในนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในการอ่านภาษาอังกฤษในนักศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนมากขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Foundation English I ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 ของมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5,339 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Foundation English I ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 ของมหาวิทยาลัยรัฐแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบตามข้อเสนอของ Hair et al. (2010) ว่าควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 5 – 20 ตัวอย่างต่อหนึ่งพารามิเตอร์ซึ่งสอดคล้องกับ Suriyawong (2007) ที่กล่าวว่า กฎทั่วไปในการกำหนดขนาดตัวอย่างที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบนั้นจะต้องมีอย่างน้อย 5 เท่าหรือมากกว่าของตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์ หรือจำนวนอย่างต่ำคือ 350 คนขึ้นไป ซึ่งในการวิจัยนี้มีจำนวนพารามิเตอร์ทั้งหมด 25 ตัวแปร เมื่อใช้กฎการกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวนอย่างน้อย 20 เท่าของตัวแปร ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์จึงมีจำนวนเท่ากับ 500 คน นอกจากนี้ทางผู้วิจัยได้เก็บเพิ่มอีก 10% เพื่อกันการสูญหายรวมเป็นทั้งหมด 550 คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบง่าย (simple random sampling) จากบัญชีรายชื่อของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Foundation English I โดยกำหนดหมายเลขและใช้การสุ่มโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์และกำหนดว่าเลือกตัวอย่างที่ไม่ซ้ำกัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่จะใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมาเองเพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยศึกษาจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง และได้นำแนวคิดของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษมากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม

2.2 ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษจากการศึกษาเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะขององค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ (Burrows, 2012; Forzani et al., 2021; Kakaew & Damnet, 2017; Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Mullins, 2018; Nonsawang, 2019; Zare & Davoudi Mobarakeh, 2011) จากนั้นออกแบบลักษณะของเครื่องมือ โดยเป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดระดับความคิดเห็น

ต่อการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 25 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดแบบประเมินค่า (Likert scales) เป็นรูปแบบที่ใช้สำหรับการสร้างมาตรวัดตามการรับรู้หรือการรายงานตนเอง (Lawthong, 2016)

แต่อย่างไรก็ตาม Cummins & Gullone (2000) ได้เสริมว่าควรหลีกเลี่ยงมาตราส่วนแบบลิเคิร์ต (Likert scales) แบบ 5 ระดับ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มักจะตอบข้อที่ดูเหมือนว่าจะเป็นกลาง หรือตรงกลาง ดังนั้น การศึกษาในครั้งนี้จึงจะเลือกใช้แบบ 4 ระดับที่ไม่รวมตัวเลือกที่เป็นกลาง ส่งผลให้มีการวัดแบบบังคับทางเลือกที่ไม่มีตัวเลือกที่เป็นกลาง โดยสเกลจะถูกจัดเรียงในระดับลิเคิร์ต 4 ระดับ โดยมีตัวเลือกการตอบสนองตั้งแต่ 1 (น้อยที่สุด) ถึง 4 (มากที่สุด) เพื่อลดแนวโน้มของผู้ตอบเลือกการตอบสนองที่เป็นกลาง (Dornyei & Taguchi, 2010)

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยลักษณะข้อคำถามแบบปลายปิด โดยการเขียนจากการสังเคราะห์จากนิยาม และเอกสารต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้ามา จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มากำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม สำหรับใช้ในการเก็บข้อมูล สำหรับการพัฒนาข้อคำถามการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และคณะ ซึ่งเป็นลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist) และเขียนตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ แบบสอบถามเป็นลักษณะเป็นแบบประมาณค่า 4 ระดับ (rating scale)

2.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งหมด 3 ท่านที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และการวัดและประเมินผลเพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของรายการประเมินกับสิ่งที่ต้องการวัด (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป (Kanjawasee, 2013) จึงจะถือว่าคำถามทั้งหมดมีความตรงตามเนื้อหา ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งแปลว่ามีความเหมาะสมในการใช้คำถามทั้งหมด 25 ข้อนี้ในการศึกษาคั้งนี้

2.5 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามที่คุณผู้เกี่ยวข้องแนะนำ

2.6 ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามพฤติกรรมเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษไปทดสอบกับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน (Lawthong, 2016) เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามแบบความสอดคล้องภายใน (internal consistency reliability) ด้วยวิธีประมาณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของครอนบาค สำหรับความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับนี้มีค่าเท่ากับ .897 แสดงว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพด้านความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ดี (Kanjawasee, 2013)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงแล้วไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจริงทั้งหมด 550 คน จากการใช้การสุ่มโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของรายชื่อนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Experiential English I ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 และส่ง E-mail ไปให้กับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเพื่อขอความร่วมมือให้ตอบตามความเป็นจริง โดยแบบสอบถามจะเป็นลักษณะอยู่ใน Google form เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูลมากยิ่งขึ้น ซึ่งอัตราตอบกลับมีทั้งหมด 520 คน คิดเป็นร้อยละ 94.55

3.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษรวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำมาบันทึกและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และคณะ โดยใช้สถิติบรรยาย (descriptive statistic) คำนวณหาการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

4.2 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ ใช้การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อหาจำนวนองค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีเกณฑ์ในการระบุจำนวนองค์ประกอบ ดังนี้

4.2.1 ผู้วิจัยจะทดสอบความพอเพียงและความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปร โดยใช้ดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) เป็นดัชนีเปรียบเทียบขนาดของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สังเกตได้ และขนาดของสหสัมพันธ์พาร์เชียล (partial correlation) ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ เมื่อจัดความแปรปรวนของตัวแปรอื่นๆ ออกไปแล้วมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์ โดยที่ค่าความเหมาะสมของข้อมูล 0.5 และเข้าสู่ 1 จึงจะถือว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่นั้น เหมาะสมที่จะใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis)

หลังจากนั้นผู้วิจัยจะคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรรายคู่ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) แสดงออกภายในรูปเมตริกซ์สัมพันธ์ (correlation matrix) พร้อมทดสอบความมีนัยสำคัญ โดยใช้การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยใช้การทดสอบที่เรียกว่า Bartlett's Test of Sphericity โดยพิจารณาที่ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ α เท่ากับ .05 แสดงว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ

4.2.2 ผู้วิจัยจะนำตัวแปรที่มีสหสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นอย่างมีนัยสำคัญ ไปสกัดตัวประกอบ (factor extraction) ซึ่งผู้วิจัยได้ทดลองสกัดด้วยวิธีองค์ประกอบหลัก (Principle Component Analysis: PCA) เนื่องจากต้องการลดจำนวนตัวแปร หรือลดขนาดของเมตริกซ์ของตัวแปรที่มีความซับซ้อนให้ง่ายต่อการอธิบาย โดยการประมาณเมตริกซ์สหสัมพันธ์ด้วยการหาไอเกนเวกเตอร์และค่าไอเกนที่เป็นจริงเป็นเมตริกซ์ซิมเมตริกซ์ (Tucker & MacCallum, 1997) โดยใช้เกณฑ์ในการนับจำนวนองค์ประกอบที่สกัดได้ จะนับองค์ประกอบ

ที่มีค่าไอเกน (eigenvalue) มากกว่าหรือเท่ากับ 1 และค่าร้อยละความแปรปรวนที่อธิบายได้ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 (Tirakanant, 2010)

4.2.3 สำหรับการหมุนแกนปัจจัย (factor rotation) โดยใช้การหมุนแกนแบบตั้งฉาก (orthogonal rotation) เป็นการหมุนแกนโดยมีหลักการที่สำคัญว่าแต่ละองค์ประกอบไม่สัมพันธ์กันด้วยวิธี Varimax เป็นการหมุนค่าในแนวตั้งของ factor matrix (Tirakanant, 2010)

4.2.4 ผู้วิจัยได้พิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรจาก factor pattern matrix และใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรไว้ในแต่ละองค์ประกอบพิจารณาจากน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป เนื่องจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบดังกล่าวจะพบนัยสำคัญจากการทดสอบทางสถิติ (Hair et al., 2010, as cited in Tirakanant, 2010) นอกจากนี้ ค่าการร่วมกันของตัวแปร (communality: h^2) ได้มาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรอื่นๆ หรือองค์ประกอบที่สังกัดได้กับตัวแปรนั้น เป็นดัชนีที่ชี้บ่งความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรละตัวแปรอื่น ๆ มีพิสัยอยู่ระหว่าง 0-1 ค่า 0 คือค่าที่แสดงว่าองค์ประกอบรวมไม่สามารถอธิบายความแปรปรวนนั้นได้ด้วย องค์ประกอบรวม ค่าที่สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไปได้ควรมีค่าที่มากกว่า 0.5

4.2.5 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์องค์ประกอบไปแปลผล และกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะต้องอาศัยประสบการณ์ในการกำหนดชื่อหรือตั้งชื่อให้สื่อถึงความหมายแต่ละปัจจัย ซึ่งทำได้โดยการพิจารณาลักษณะของตัวแปรที่มีอยู่ในปัจจัยนั้น ๆ สำหรับการวิจัยนี้มีผู้ร่วมกำหนดชื่อให้กับปัจจัยต่างๆ คือ ผู้วิจัย ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบประเมินส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงจำนวน เพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีเพศหญิงมีจำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 72.10 และเพศชาย จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 27.90 ตามลำดับ ขณะที่ศึกษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจำนวน 520 คน พบว่า ส่วนมากคณะอักษรศาสตร์มากที่สุด จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 ใกล้เคียงกับคณะรัฐศาสตร์จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 ในขณะที่คณะที่มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามใกล้เคียงกันได้แก่ คณะครุศาสตร์ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 ใกล้เคียงกับ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 เท่านั้น

2. การทดสอบความเหมาะสมของเมตริกซ์สหสัมพันธ์ พบว่า

2.1 ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นความเหมาะสมเมตริกซ์สหสัมพันธ์ พบว่า ค่า MSA ตามวิธี Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) มีค่าเท่ากับ .908 ซึ่งมากกว่า .5 (Hair et al., 2010) แสดงว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมในการวิเคราะห์องค์ประกอบได้

2.2 ผลการทดสอบด้วย Bartlett's test of sphericity เท่ากับ 4975.321 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึง เมตริกซ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมตริกซ์เอกลักษณะ แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบดังตาราง 1

ตาราง 1 การทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นความเหมาะสมเมตริกซ์สหสัมพันธ์ในภาพรวมด้วย KMO and Bartlett's test

วิธีทดสอบ	ผลการทดสอบ
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.908
Bartlett's Test of Sphericity Approx. Chi-Square	4975.321
df	300
Sig.	.000

3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (principal component analysis) และใช้การหมุนแบบมุมฉาก (orthogonal rotation) ในวิธีแบบ Varimax พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาทั้งหมด 25 ตัวแปร นำมาสร้างองค์ประกอบได้จำนวน 6 องค์ประกอบ โดยมีค่าไอเกน อยู่ระหว่าง 1.016–7.895 ในองค์ประกอบทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนสะสมในตัวแปรทั้ง 25 ตัว ได้ร้อยละ 60.461 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเมื่อหมุนแกนโดยวิธีเวรีแมกซ์แล้วพบว่า องค์ประกอบที่ 1 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 31.581 องค์ประกอบที่ 2 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 8.159 องค์ประกอบที่ 3 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.754 องค์ประกอบที่ 4 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.407 องค์ประกอบที่ 5 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.495 และองค์ประกอบที่ 6 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.065 ดังแสดงตาราง 2

ตาราง 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	7.895	31.581	31.581	7.895	31.581	31.581	3.312	13.248	13.248
2	2.040	8.159	39.740	2.040	8.159	39.740	3.194	12.774	26.022
3	1.689	6.754	46.494	1.689	6.754	46.494	2.673	10.690	36.712
4	1.352	5.407	51.901	1.352	5.407	51.901	2.569	10.278	46.990
5	1.124	4.495	56.396	1.124	4.495	56.396	1.853	7.411	54.402
6	1.016	4.065	60.461	1.016	4.065	60.461	1.515	6.059	60.461
7	.891	3.565	64.025						
8	.812	3.249	67.274						
.	.	.	.						
.	.	.	.						
.	.	.	.						
.	.	.	.						
23	.339	1.357	97.729						
24	.304	1.217	98.946						
25	.264	1.054	100.000						

ผลการสกัดองค์ประกอบที่มีค่า eigenvalues ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป โดยคัดเลือกตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาตัวแปรทั้ง 6 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร A1, A2, A3, A4, A5 องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร B1, B2, B3, B4, B5, B6 องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร C1, C2, C3, C4, C5 องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร D1, D2, D3, D4 องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร E1, E2, E3 และองค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร F1, F2 ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ภายหลังจากการหมุนแบบมุมฉาก (orthogonal rotation) ด้วยวิธีแวนริแมกซ์ (Varimax method)

ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ					
	1	2	3	4	5	6
A 1	.770					
A 2	.766					
A 3	.764					
A 4	.761					
A 5	.703					
B 1		.733				
B 2		.711				
B 3		.686				
B 4		.614				
B 5		.522				
B 6		.481				
C 1			.703			
C 2			.657			
C 3			.575			
C 4			.513			
C 5			.478			
D 1				.770		
D 2				.744		
D 3				.617		
D 4				.524		
E 1					.800	
E 2					.749	
E 3					.468	
F 1						.783
F 2						.734

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่อยู่ในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปร 5 ตัว องค์ประกอบที่ 2 มีจำนวนตัวแปร 6 ตัว องค์ประกอบที่ 3 มีจำนวนตัวแปร 5 ตัว องค์ประกอบที่ 4 มีจำนวนตัวแปร 4 ตัว องค์ประกอบที่ 5 มีจำนวนตัวแปร 3 ตัว และ องค์ประกอบที่ 6 มีจำนวนตัวแปร 2 ตัว โดยมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปร ระบุแนวคิดแฝงในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (A1) ระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียนของหนังสือภาษาอังกฤษ (A2) ระบุหัวข้อในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (A3) ระบุรายละเอียดสนับสนุนของเนื้อเรื่องในหนังสือภาษาอังกฤษ (A4) และ ระบุแนวคิดหลักในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (5) มีน้ำหนักองค์ประกอบ เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การระบุองค์ประกอบเนื้อเรื่อง (*recognition of content elements: ROE*) คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ระบุหัวข้อในเนื้อเรื่อง ระบุแนวคิดหลัก ระบุรายละเอียดสนับสนุนของเนื้อเรื่อง และระบุแนวคิดแฝงในเนื้อเรื่องได้”

องค์ประกอบที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปร คาดเดาผลลัพธ์ในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (B1) เปรียบเทียบสถานการณ์ในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (B2) ประเมินด้านบวกและด้านลบของเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (B3) วิเคราะห์ความคิดในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (B4) แยกแยะข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (B5) และ ดีความความคิดในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (B6) เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การประเมินเนื้อหา (*assessment of content: AOC*) คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการคาดเดาผลลัพธ์ในเนื้อเรื่อง เปรียบเทียบสถานการณ์ต่าง ๆ ประเมินด้านบวกและด้านลบของเหตุการณ์ วิเคราะห์ความคิดในเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น และดีความความคิดในเนื้อเรื่อง”

องค์ประกอบที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปร สรุปเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (C1) ตอบคำถามของเนื้อเรื่องในหนังสือภาษาอังกฤษ (C2) สามารถอธิบายความหมายในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (C3) จดประเด็นสำคัญเมื่ออ่านเนื้อเรื่องในหนังสือภาษาอังกฤษ (C4) และ ตัดสินได้ว่ารายละเอียดสนับสนุนเกี่ยวข้องกับหัวข้อในหนังสือภาษาอังกฤษ (C5) เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การสรุปเนื้อหา (*summary of content: SOC*) คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการสรุปเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งสามารถตอบคำถามของเนื้อเรื่องและอธิบายความหมายในเนื้อเรื่อง อีกทั้งยังสามารถจดประเด็นสำคัญออกมาได้ และตัดสินได้ว่ารายละเอียดสนับสนุนเกี่ยวข้องกับหัวข้อในเนื้อเรื่อง”

องค์ประกอบที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปร แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (D1) แสดงความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (D2) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (D3) และ สร้างภาพเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (D4) เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การสร้างความคิดเห็นต่อเนื้อหา (*opinion on content: OOC*) คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง หรือการแสดงความรู้สึกของตนต่อเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลหรือสร้างภาพเหตุการณ์ในเนื้อเรื่อง”

องค์ประกอบที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปร ระบุเนื้อหาในหนังสือภาษาอังกฤษอ่านได้โดยดูที่รูปภาพ (E1) ใช้การเดาศัพท์จากบริบทเพื่อเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จักในเนื้อเรื่องของหนังสือภาษาอังกฤษ (E2) และ บอกความหมายของคำศัพท์ที่อ่านในหนังสือภาษาอังกฤษ (E3) เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง (*comprehension of content : COC*) คือ การรับรู้ความสามารถของตนในการเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องผ่านการดูรูปภาพ การเดาศัพท์จากบริบท หรือบอกความหมายของคำศัพท์ที่อ่านในหนังสือ”

องค์ประกอบที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปร ใช้กลยุทธ์การอ่านแบบการอ่านผ่าน ๆ ในหนังสือภาษาอังกฤษ (F1) และ ใช้กลยุทธ์การอ่านแบบสแกนในหนังสือภาษาอังกฤษ (F2) เรียกชื่อองค์ประกอบนี้ว่า “การใช้กลยุทธ์การอ่านต่อเนื้อหา (*strategy reading on content: SROC*) คือ การรับรู้ความสามารถของตนในใช้กลยุทธ์การอ่านแบบผ่านๆ (*skimming*) และใช้กลยุทธ์การอ่านแบบสแกน (*scanning*) ในการอ่าน”

อภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า องค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษามีตัวบ่งชี้การรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ ประกอบไปด้วย 1) การระบุองค์ประกอบเนื้อเรื่อง 2) การประเมินเนื้อหา 3) การสรุปเนื้อหา 4) การแสดงออกต่อเนื้อหา 5) การเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง และ 6) การใช้กลยุทธ์การอ่านต่อเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่าน (Burrows, 2012; Forzani et al., 2021; Kakaew & Damnet, 2017; Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Mullins, 2018; Nonsawang, 2019; Zare & Davoudi Mobarakeh, 2011)

องค์ประกอบที่ 1 การระบุองค์ประกอบเนื้อเรื่อง พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวจะเกี่ยวกับเรื่ององค์ประกอบพื้นฐานของบทความทั้งหมด โดยที่การระบุวัตถุประสงค์ถือเป็นองค์ประกอบหลักในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของหลายนักวิจัย (Burrows, 2012; Kakaew & Damnet, 2017; Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Mullins, 2018) ที่ให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้นี้อาจจะเป็นเพราะมันคือสิ่งสำคัญในความสามารถหนึ่ง ที่ผู้อ่านควรมี นอกจากนี้ ตัวบ่งชี้ในเรื่องของการระบุหัวข้อ รายละเอียดสนับสนุน แนวคิดหลักของเรื่อง และแนวคิดแฝง ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการอ่านที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาควรมีเนื่องด้วยเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับมาตรวัดของหลายๆ นักวิจัย (Burrows, 2012; Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Mullins, 2018; Zare & Davoudi Mobarakeh, 2011) ที่จะมีการให้ความสำคัญกับเรื่องขององค์ประกอบพื้นฐานเหล่านี้ ที่ทุกบทความ เนื้อเรื่องควรมีได้แก่ บทนำ เนื้อเรื่อง ส่วนสนับสนุนและส่วนสรุปของเนื้อเรื่อง จึงอาจจะเป็นผลให้ตัวบ่งชี้ทั้งหมดนี้มาอยู่ในองค์ประกอบด้านการระบุองค์ประกอบเนื้อเรื่องที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงถึงอยู่ระหว่าง .703 ถึง .770 และมีค่าไอเกนสูงถึง 7.895 ร้อยละความแปรปรวนในการอธิบายถึง 31.581

องค์ประกอบที่ 2 การประเมินเนื้อหา พบว่า ตัวบ่งชี้ทุกตัวเกี่ยวกับเรื่องของการที่นักศึกษา ระดับอุดมศึกษาสามารถรับรู้ความสามารถของตนได้เมื่อได้อ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือภาษาอังกฤษแล้ว ว่าพวกเขาควรทำสิ่งใดได้บ้างที่เป็นการต่อยอดจากการอ่าน ถือว่าองค์ประกอบด้านการประเมินเนื้อหา มีลักษณะที่เป็นเชิงอนุมานจากสิ่งที่ได้อ่านมา ทั้งการคาดเดาผลลัพธ์ของเนื้อเรื่อง เปรียบเทียบสถานการณ์ต่าง ๆ ประเมินด้านบวกและด้านลบ วิเคราะห์ความคิดที่ได้จากการอ่าน อีกทั้งยังเกี่ยวกับการสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นได้ พร้อมทั้งตีความเนื้อเรื่องได้อีกด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต (Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Li & Wang (2010) ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องการประเมินเนื้อหาเพื่อมาวัดความสามารถทักษะการอ่าน นอกจากนี้จากผลการวิจัยพบว่า มีตัวบ่งชี้ที่สามารถอธิบายองค์ประกอบด้านการประเมินเนื้อหา มากที่สุดถึง 6 ตัวบ่งชี้ที่มีค่าไอเกนสูงถึง 2.040 และมีร้อยละความแปรปรวนเท่ากับ 8.159 อาจถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกด้านที่เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

องค์ประกอบที่ 3 การสรุปเนื้อหา พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านในเรื่องการสรุปเนื้อหาไว้อยู่หลายลักษณะ โดยตัวบ่งชี้ที่มีความสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต (Charubusp, 2010; Forzani et al., 2021; Kakaew & Damnet, 2017; Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Li & Wang, 2010) คือ การตอบคำถามจากการอ่านได้ เหตุผลอาจจะเป็นเพราะว่าเป็นความสามารถหนึ่งที่ผู้อ่านควรทำได้หลังจากที่อ่านเนื้อเรื่องใด ๆ แล้ว จึงทำให้หลายงานวิจัยให้ความสำคัญกับด้านนี้และมีการวัดอยู่หลายครั้งด้วยกัน ในองค์ประกอบด้านนี้มีค่าไอเกนถึง 1.689 และมีความแปรปรวนเท่ากับ 6.754 อาจจะเป็นเพราะว่าเมื่อนักศึกษาสามารถสรุปเนื้อหาได้แล้ว พวกเขาอาจจะต้องอธิบายความหมายได้ และจดเรื่องราวสำคัญๆ ของเนื้อเรื่องออกมาได้ โดยตัดสินใจได้ว่าส่วนใดเป็นส่วนหลัก ส่วนใดเป็นส่วนรอง จึงอาจเป็นเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ว่าตัวบ่งชี้ในด้านนี้ถึงมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก

องค์ประกอบที่ 4 การสร้างความคิดเห็นต่อเนื้อหา พบว่า ตัวบ่งชี้จะเกี่ยวกับด้านนี้มีทั้งในลักษณะความคิดเห็นว่าคิดอย่างไรกับเนื้อหาที่อ่าน และแสดงออกด้านความรู้สึกรู้สึกต่อเนื้อหา ซึ่งในระดับมหาวิทยาลัย นักศึกษาควรสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นกับเรื่องนั้นออกมาได้ เพราะมักจะมีการอภิปรายอยู่หลายครั้งในวิชาต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Li & Wang (2010) ที่วิจัยกับนักเรียนจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ให้ความสำคัญกับการรับรู้ความสามารถในการอ่านของตนในด้านนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม มีตัวบ่งชี้บางตัวที่อาจจะไม่ได้แสดงความคิดเห็นออกมาตรงๆ แต่เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลของเนื้อเรื่องนั้น อาจจะหมายถึงว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไรและเพราะอะไร อาจจะให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษาอธิบายออกมา หรือสร้างภาพเหตุการณ์ขึ้นมา จึงทำให้ตัวบ่งชี้เหล่านั้นถูกจัดกลุ่มในด้านสร้างความคิดเห็นต่อเนื้อหาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zare & Davoudi Mobarakeh (2011) ที่ทำกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ประเทศอิหร่านที่ดูความสัมพันธ์ของความสามารถรับรู้ของตนกับกลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน ซึ่งถือเป็นความสามารถหนึ่งที่นักศึกษาควรให้ความสำคัญ กล่าวคือเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ว่ามีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .524 ถึง .770 และมีค่าไอเกนเป็นลำดับที่ 4 ที่สูงถึง 1.352 และมีความแปรปรวนเท่ากับ 5.407 อาจจะเป็นเพราะว่าการรับรู้ความสามารถในการรับรู้ทางการอ่านของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในองค์ประกอบนี้

มีแนวโน้มไปในเรื่องการแสดงความคิดเห็นเป็นส่วนใหญ่อีกเหมือนกัน อาจจะเป็นในรูปการเขียน การพูด หรือ การวาดภาพความคิดออกมาก็ได้ ซึ่งทุกวิธีถือเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่านออกมาได้เหมือนกัน

องค์ประกอบที่ 5 การเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง พบว่า ความสามารถในการรับรู้ของตน ในการอ่านของนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มให้ความสนใจไปที่การสามารถบอกความหมายของสิ่งที่ อ่านได้ อาจจะโดยผ่านภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kula & Budak (2020) ที่ได้ทำกับนักเรียนระดับ ประถมศึกษาที่จะใช้ภาพในการสื่อสารถึงความเข้าใจเพิ่มเติมจากการอ่าน อีกทั้งยังมีตัวบ่งชี้ในเรื่องการใช้ การเดาศัพท์จากบริบท ที่มีหลายงานวิจัยเชื่อในทิศทางเดียวกันว่า ความสามารถในการเดาศัพท์ถือเป็น องค์ประกอบสำคัญในการอ่านเช่นกัน (Koşar et al., 2022; Kula & Budak, 2020; Mullins, 2018) และ ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการบอกความหมายตรงๆ ของคำศัพท์เลย อาจจะถือว่าเป็นความสามารถในการอ่านเกี่ยวกับ ด้านการเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่องของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาเช่นกัน ซึ่งไปสอดคล้องกับแนวคิดของ Kula & Budak (2020) ที่ในงานวิจัยให้วัดความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์ด้วย จึงทำให้ ผลการวิจัยมีค่าน้ำหนักอยู่ระหว่าง .468 ถึง .800 และมีค่าไอเกนสูงถึง 1.124 ซึ่งมีความแปรปรวนเท่ากับ 4.495 ดังนั้นองค์ประกอบด้านการเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง ถือเป็นหนึ่งในรับรู้ความสามารถ ของตนในการอ่านที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสำคัญ

องค์ประกอบที่ 6 การใช้กลยุทธ์การอ่านกับเนื้อหา พบว่า ความสามารถในการรับรู้ของตน ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการอ่านจะเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการจัดการกับเนื้อหาที่อ่านผ่านการใช้กลยุทธ์ แบบการอ่านผ่านๆ (skimming) เพื่อเข้าใจภาพรวมทั้งหมดของเนื้อเรื่องก่อน นอกจากนี้ยังมีกลยุทธ์การอ่าน แบบสแกน (scanning) เพื่อระบุตำแหน่งที่สนใจและเข้าไปอ่านให้ละเอียดขึ้น ซึ่งทั้งสองกลยุทธ์นี้สามารถ จัดกลุ่มอยู่ด้วยกันอย่างสมเหตุสมผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Koşar et al. (2022) ที่ได้มีการพัฒนามาตรวัด ในการวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านกับนักเรียนระดับวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญกับเรื่องของกลยุทธ์ ในการอ่านที่ถือเป็นความสามารถหนึ่งในการอ่านที่ควรมีเช่นกันที่จะเป็นพื้นฐานในความสำเร็จในการเรียน ระดับวิทยาลัย นอกจากนี้ ถึงแม้ว่าผลการวิจัยจะพบว่ามีเพียงแค่ 2 ตัวแปรเท่านั้นที่อยู่ในองค์ประกอบข้อนี้ มีค่าความแปรปรวนเท่ากับ 4.065 แต่ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในระดับที่สูงมากถึง .783 ทำให้สามารถ กล่าวได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันในการใช้กลยุทธ์การอ่านกับเนื้อหา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

การที่จะให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษามีการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับด้านการระบุองค์ประกอบเนื้อเรื่องที่เป็นด้านที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด กล่าวคือ ควรพิจารณาการวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถที่จะระบุ หัวข้อ รายละเอียดสนับสนุน แนวคิดหลักของเรื่อง และแนวคิดแฝง ต่างๆ ได้ นอกจากนี้ยังต้องสร้างโอกาส ในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษผ่านการประเมินเนื้อหา การสรุปเนื้อหา และการแสดงออกต่อเนื้อหา ที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาได้อ่าน เพราะทั้งหมดนี้ถือเป็นองค์ประกอบที่มีจะช่วยเพิ่มการรับรู้ความสามารถ

ของตนในการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา อีกทั้งครูผู้สอนควรสร้างกิจกรรมที่สามารถตรวจสอบความเข้าใจความหมายของเนื้อเรื่อง เช่น การเดาศัพท์จากบริบทเพื่อเดาความหมายของคำ หรือการใช้รูปภาพเพื่อระบุเนื้อหา และการใช้กลยุทธ์การอ่านให้กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่ว่าจะเป็นกลยุทธ์การอ่านแบบผ่านๆ หรือการอ่านแบบสแกน ก็จะมีประโยชน์ต่อนักศึกษาระดับอุดมศึกษาด้วยเช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การพัฒนาตัวบ่งชี้ในครั้งนี้ได้มาจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด และทฤษฎี ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องด้านอื่นด้วย เช่น การสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อจะได้ข้อมูลในแนวทางและได้ข้อมูลเชิงลึก

2.2 ควรมีการวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และมหาวิทยาลัย เพื่อนำสารสนเทศที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

2.3 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis: CFA) เพื่อทดสอบความสอดคล้องของทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในครั้งนี้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัยและนักวัดผลที่ทำให้ได้สารสนเทศและนำไปใช้จริงได้อย่างเหมาะสมและผลที่ได้จากการวัดมีความน่าเชื่อถือ

References

- Alderson, J.C. (2000). *Assessing reading*. Cambridge University Press.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. Freeman.
- Burrows, L. (2012). *The effects of extensive reading and reading strategies on reading self-efficacy* [Unpublished Doctoral dissertation]. Temple University.
- Cummins, R.A., & Gullone, E. (2000). Why we should not use 5-point Likert scales: The case for subjective quality of life measurement. *National University of Singapore, Proceedings, Second International Conference on Quality of Life in Cities*.
- Dornyei, Z., & Taguchi, T. (2010). *Questionnaires in Second Language Research: Construction, Administration, and Processing* (2nd ed.). Routledge.
- Forzani, E., Leu, D.J., Yujia Li, E., Rhoads, C., Guthrie, J.T., & McCoach, B. (2021). Characteristics and validity of an instrument for assessing motivations for online reading to learn. *Reading Research Quarterly*, 56(4), 1-20. <https://doi.org/10.1002/rrq.337>
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J., & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate data analysis* (7th ed.). Pearson.

- Kakaew, J., & Damnet, A. (2017). Learning strategies model to enhance Thai undergraduate students' self-efficacy beliefs in EIL textual reading performance. *Advances in Language and Literary Studies*, 8(6), 19–27. <http://dx.doi.org/10.7575/aialc.all.v.8n.6p.19>
- Koşar, G., Akbana, Y.E., & Yakar, L. (2022). Development and validation of a reading self-efficacy scale. *International Journal of Assessment Tools in Education*, 9(1), 203-219.
- Kula, S.S., & Budak, Y. (2020). Self-efficacy perceptions scale for reading comprehension of 4th grade students in primary school: Validity and reliability study. *Bartın University Journal of Faculty of Education*, 9(1), 106-120.
- Li, Y., & Wang, C. (2010). An empirical study of reading self-efficacy and the use of reading strategies in the Chinese EFL context. *Asian EFL Journal*, 12(2), 144–162.
- Mullins, L. A. (2018). *Personalized texts and second language reading: A study in self-efficacy* [Master's thesis]. Georgia State University.
- Nonsawang, N. (2019). *The relationship between self-efficacy and reading comprehension of secondary school students* [Master's thesis]. Thammasat University.
- Tucker, L.R., & MacCallum, R.C. (1997). *Exploratory factor analysis*. University of Illinois.
- Zare, M., & Davoudi Mobarakeh, S. (2011). The Relationship Between Self-Efficacy and Use of Reading Strategies: The Case of Iranian Senior High School Students. *Studies in Literature and Language*, 3(3), 98-105. <https://doi:10.3968/j.sll.1923156320110303.148>

Translated Thai References

- Charubusp, S. (2010). *Effects of academic literacy-based intervention on Thai university students' English reading proficiency and reading self-efficacy* [Master's thesis]. Chulalongkorn University. (in Thai)
- Kanjanawasee, S. (2013). *Classical Test Theory* (7th ed.). Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Lawthong, N. (2016). *Creating educational research tools*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Seangpakdeejit, R., Mungkunsan, C., Chaisiri, P., & Maneekanon, O. (2018). A Qualitative Research: Reading Strategies in English Academic Reading. *Journal of Humanities and Social Sciences Loei Rajabhat University*, 1(2), 33-51. (in Thai)
- Suriyawong, S. (2007). *Factor Analysis*. Ramkhamhaeng University Press. (in Thai)
- Tirakanant, S. (2010). *Analysis of Multiple Variables in Social Science Research*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)